

skulle foretages en individuel bedømmelse af risikoen for, at den pågældende ved udsendelsen ville blive udsat for forfølgelse. Det er derfor i forbindelse med en afgørelse om afvisning af en asylansøger til et sikkert tredjeland efter udlændingelovens § 48 a uden betydning, om asylansøgeren påberåber sig et asylmotiv, som – såfremt de danske udlændingemyndigheder lagde det til grund – måtte antages at ville føre til meddelelse af opholdstilladelse i Danmark, men som muligvis ikke vil føre til, at den pågældende meddeles opholdstilladelse i det pågældende sikre tredjeland.

Efter gældende praksis indgår det i vurderingen af, om et land kan anses for at være et sikkert tredjeland, om udlændingen ved udsendelse til dette land – ud fra en generel betragtning – vil være i risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Vurderingen af, om der foreligger en sådan risiko, foretages på baggrund af en generel vurdering af det pågældende tredjeland. Der skal således heller ikke i den sammenhæng foretages en individuel vurdering af den enkelte asylsøgers forhold, jf. ovenfor.

I praksis foretages vurderingen af, om et land kan anses som et sikkert tredjeland, af Integrationsministeriet efter inddragelse af Udlændingestyrelsen.

Ved Integrationsministeriets vurdering af, om et land kan anses for at være et sikkert tredjeland i overensstemmelse med udlændingelovens § 48 a, er det afgørende, at landet har tiltrådt flygtningekonventionen, og at det pågældende land i realiteten respekterer konventionens principper. I den forbindelse skal det kunne antages, at det pågældende land ikke tilbage-sender asylansøgeren til hjemlandet, uden at det efter en forsvarlig asylprocedure har kunnet lægges til grund, at den pågældende ikke herved udsendes til forfølgelse i strid med flygtningekonventionen.

Integrationsministeriet inddrager i den forbindelse oplysninger fra UNHCR om de enkelte landes asylprocedurer m.v.

For tiden anses Norge, Island, Schweiz, Polen, USA, Canada og Ungarn for at være sikre tredjelande. Ungarn anses dog alene for at være et sikkert tredjeland i forhold til asylansøgere fra andre europæiske lande inklusiv Tyrkiet og SNG-landene.

Adgangen til at afvise asylansøgere til sikre tredjelande gælder ikke i forhold til andre EU-lande, idet Dublin-konventionen indeholder nærmere regler om, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af en asylansøgning. Danmark har efter disse regler mulighed for at overføre eller tilbageføre asylansøgere til et andet EU-land. Der henvises herved til udlændingelovens § 29 a. Det bemærkes i den forbindelse, at de

lande, der på nuværende tidspunkt har tiltrådt Dublin-konventionen, også har tiltrådt flygtningekonventionen, FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens 6. tillægsprotokol – og i praksis respekterer disse.

Regeringen ønsker, at det løbende skal undersøges, om flere lande kan anses for at være sikre tredjelande, således at asylansøgere, der indrejser i Danmark via disse lande, kan afvises uden at få deres sag realitetsbehandlet her i landet.

Det skal indgå i disse undersøgelser, hvilke tredjelande der anses for at være sikre tredjelande af de lande, som Danmark normalt sammenligner sig med. Det kan i den forbindelse nævnes som eksempel, at Tyskland anerkender Tjekkiet som sikkert tredjeland.

Integrationsministeriet vil først og fremmest undersøge, om de lande, der for tiden søger optagelse i EU, herunder f.eks. de baltiske lande, opfylder kriterierne for at blive anset som sikre tredjelande. Integrationsministeriet vil endvidere undersøge mulighederne for at ophæve de ovenfor beskrevne geografiske begrænsninger ved anvendelsen af Ungarn som sikkert tredjeland.

Det foreslås i den forbindelse, at det udtrykkeligt præciseres i udlændingeloven, hvilke kriterier et land skal opfylde for at blive anset for at være et sikkert tredjeland.

Det foreslås endvidere, at det præciseres, at det indgår i vurderingen af, om udlændingen – ud fra en generel betragtning – ved udsendelsen til dette land vil være i risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Det bemærkes, at det ovenfor anførte tillige vil få betydning ved behandling af sager om udvisning til sikre tredjelande og sager om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i Dublin-konventionen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 54 og 55.

3. Skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

I dag meddeles der som udgangspunkt tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste tre år, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3.

Det er endvidere – medmindre særlige grunde taler derimod – en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram eller et andet